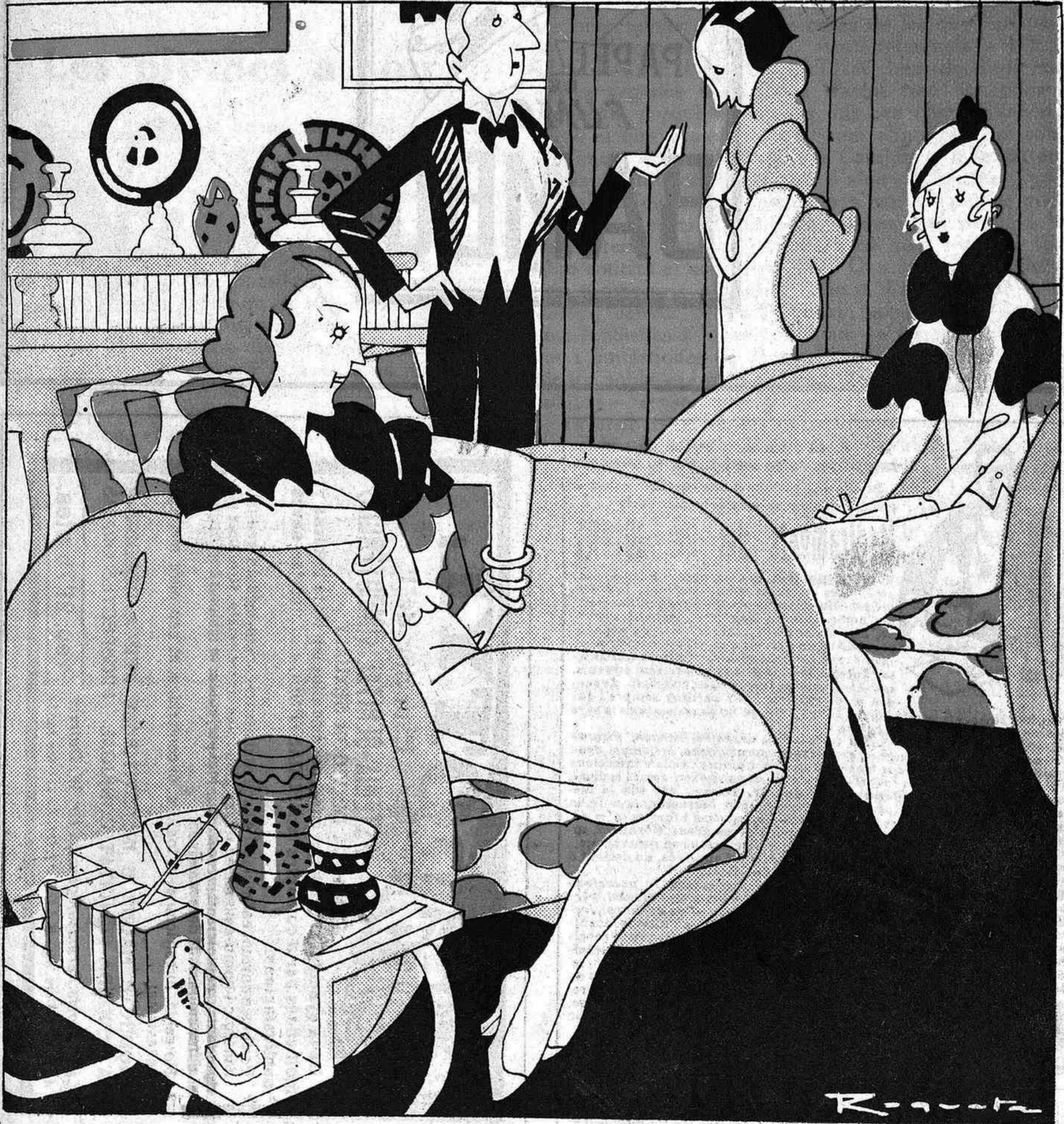

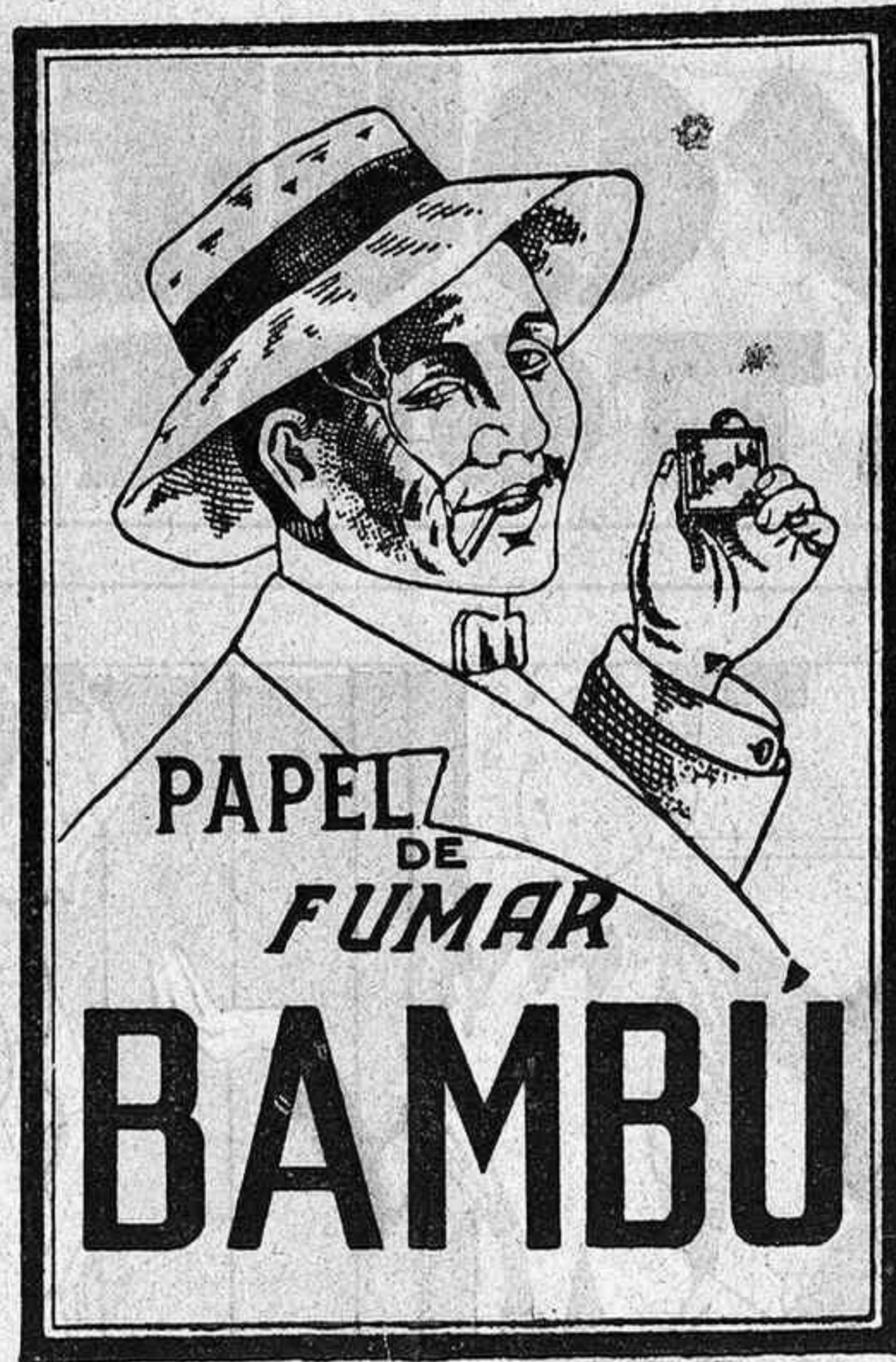
LES QUEVELLA de la TORRATJA

—Que no obriran els seus salons aquest any...?

—Sí, filleta, sí, nosaltres estarem com sempre, als nostres llocs.

VIES URINÀRIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenorragia* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uratrifitis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc., de l'home, *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *ruixos*, etc., de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Catxets del Doctor Solvré**, als malalts es gaureixen ells sois, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten sempre la presència del metge. I ningú no s'assabenta de la seva malaltia. Venda: 6'60 ptes. caixa.

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames), *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa ideal perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronscos, supuració de les mucoses, calçada del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. Venda: 6'60 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatorrea*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, de la dona i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. Venda: pessetes 6'60 el flascó.

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA. — Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o de debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Oficines Laboratori Sòkatarq, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROTIL
Específic de l'**ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)**
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la ejaculació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt efecàs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinérgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS.

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dautrems
Alt de Sant Pere, 60 - BARCELONA - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:
Arrepentides, 8 - Telèf. 21361
BARCELONA

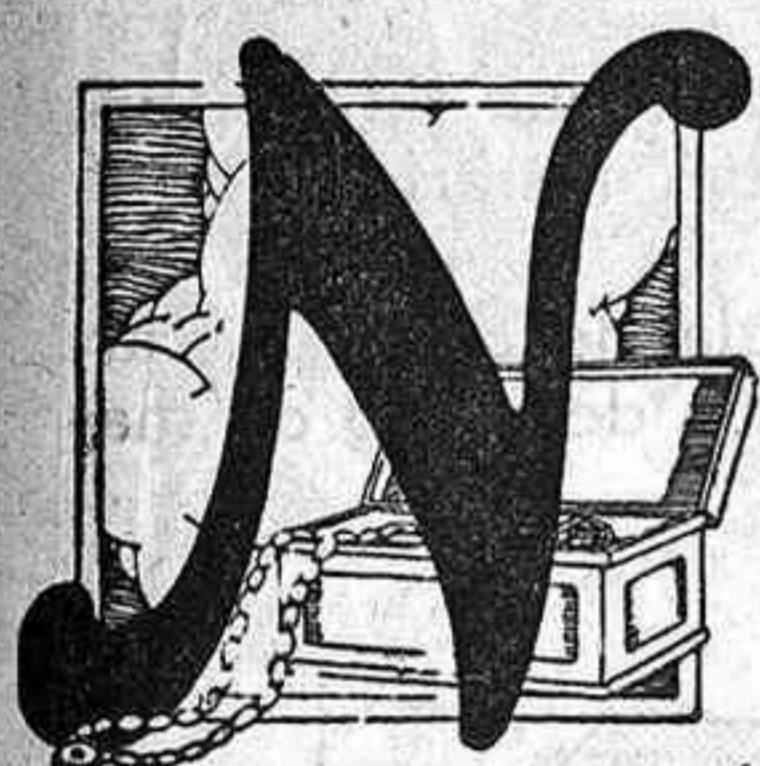
Fora de Barcelona:

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÓNICA

Les plomes a sou

No hi ha zel tan elèctric, per a donar gust als que serveixen, com el de les plomes llogades.

Ens referim especialment al cas Manuel Brunet.

El qui té la ploma llogada, crida, gesticula, juga a l'adep-te, pontifica i es fa sentir per damunt de tots els altres. Huysmans, el grans convertit fran-

cès, deia que ell creia amb els miracles més extraordinaris perquè hi volia creure: és més, si el miracle no era extraordinari, no li semblava miracle. Passa el mateix amb les plomes a sou: solen ésser renoueres, més papistes que el papa, més extremoses que els seus mateixos adquiridors. Si han passat d'esquerres a dretes, baladrejaran contra el d'idees contràries; han de provar-ho, que ocupen un lloc d'avançada, han de substituir amb crits la fragilitat dubtosa de les seves conviccions.

Fa temps que Manuel Brunet xafa, trinxo, guitzeja les esquerres. Però no els homes esquerrans: les esquerres catalanes.

Els passats esdeveniments han epileptitzat els seus atacs. I ara, amb to de profeta de teatre, teoritza, anota, recrimina, treu conclusions, defineix, fixa, es situa en el lloc que creu qui li toca, per fer oblidar que és un trànsfuga, plaçat meritòriament a una altura de trompeter.

Els catalans, segons Manuel Brunet, tenim una gran propensió al caos polític, som una barreja de romànics i lirons; a Catalunya hi ha un gran nombre de persones d'idees fantàstiques. Aquestes observacions—en concretar-se—es deriven vers els catalans que no són dretistes, per concloure que som una excepció; mentalitats de trenca-closques, ventiladors engegats; idees de full de calendari.

Manuel Brunet ens dona sempre la sensació d'un home que, en intentar definir els altres, es defineix ell mateix. Qui més que ell lironeja? Qui més que ell remou idees com si remogués una màrfega plena de fullaraca? Qui com ell dona la sensació d'una espasa agitada en molinet, colpejant a ulls clucs una cortina d'ombres?

Moments de reflexió, no són moments de cridada política. Les greus circumstàncies actuals hau-

rien hagut d'eliminar els escriptors matalassers. Però no ha estat així! I encara surt qui, com en els temps de baralla campanera, s'escriuix, omple paper, actua d'avançada guerrillera i fa de corn de caça: Manuel Brunet.

Els esquerrans—pretèrit menjacapellans de «Mirador» i actual sotaneta de «La Veu de Catalunya»—ens hem adonat de moltes coses de les que han passat a l'Esquerra Catalana. Amb referència a L'ESQUELLA DE LA TORRATXA, hem de dir-li que moltes vegades se'ns havia tractat com heterodoxes del partit, perquè teníem els ulls ben oberts i sabíem veure el que passava. Avui, com ahir, tenim el convenciment que amb llenya de Catalunya, s'ha fet sobreixir inútilment molts pots d'aigua de bledes. També sabem que s'han confós o s'han volgut fer confondre moltes cobdícies personalistes amb l'amor a la nostra terra. Abans, per la nostra part, mai no havíem cotitzat el nom d'en Josep Dencàs i Puigdollers, com tampoc no n'havíem cotitzat d'altres. Però avui callem, senyor Manuel Brunet; avui fem d'esquerrans fantàstics i lirons, barrejats en les premises lirones i fantàstiques de Manuel Brunet, que teoritza sobre un poble—«aquesta propensió dels catalans al caos polític»—, sense veure que el primer caòtic és ell.

Ja arribarà el temps de demanar comptes als responsables de la caiguda de la Generalitat. Però quan els autèntics catalans demanin aquests comptes, no serà amb la mesquinesa de mires, que tant plauria als ulls mesquins del trompeter de «La Veu», no serà per a arrossegar partidaris vers la Lliga. Demanaran compte com a catalans, lluny de les politiqueries d'un cantó i de l'altre, politiqueries que no passen d'un fatídic joc d'egoismes i de desig d'ésser dalt.

Els esdeveniments passats—amb tot el mal que han fet a Catalunya—seran analitzats, sospesats i aclarits pels bons catalans i àdhuc pels homes d'esquerra. no enterbolits per passionetes servils d'en Manuel Brunet. (La mesquinesa tant repugna d'un cantó com de l'altre.) Aleshores es dirà la paraula acusadora i es fixarà el judici damunt del cap dels dirigents.

Repetim que ara no: ara és hora d'angoixa i hora d'urpada. Ara actuen els Manuels Brunets, fent prosèlits a punta de ploma, recollint botí en camp de combat.

El temps no passa i l'espera és fecunda. No temin els qui creuen que els catalans d'esquerra—lirons i fantàstics, segons Manuel Brunet—callaran!

Impressió i publicació a Barcelona
C/ Aragó, 100 - Telèf. 21361

CARNET D'UN BARCELONI

Ambient de convalescència. De lluny en lluny tro-
beu un amic que porta dol.

***

Montjuïc: els jardins s'han aturat a la tercera part
de la muntanya.

La cima és inexpugnable, com l'Everest.

***

Són molts els desitjosos de fer obres bones.

Margarida Carbajal s'ha ofert per una funció be-
nèfica.

Recordem, una vegada més, allò que «la caritat tot
ho purifica».

***

Vivim uns moments en els quals la ciutat s'adona
que té mar.

***

Hores de resurrecció!

Pom! Pom!

Soroll de caverna.

Surten de la tomba dos centres aristocràtics.
Com si diguéssim Don Diego i el Comendador.

***

Ens pregunten a boca plena, i amb rogall:

—Què s'han fet els qui tants i tants aplaudiments
arrancaren oferint la sang al poble?

Esperem! Ja vindrà la nostra acusació!

I queda justificat l'heterodoxisme de L'ESQUE-
LLA.

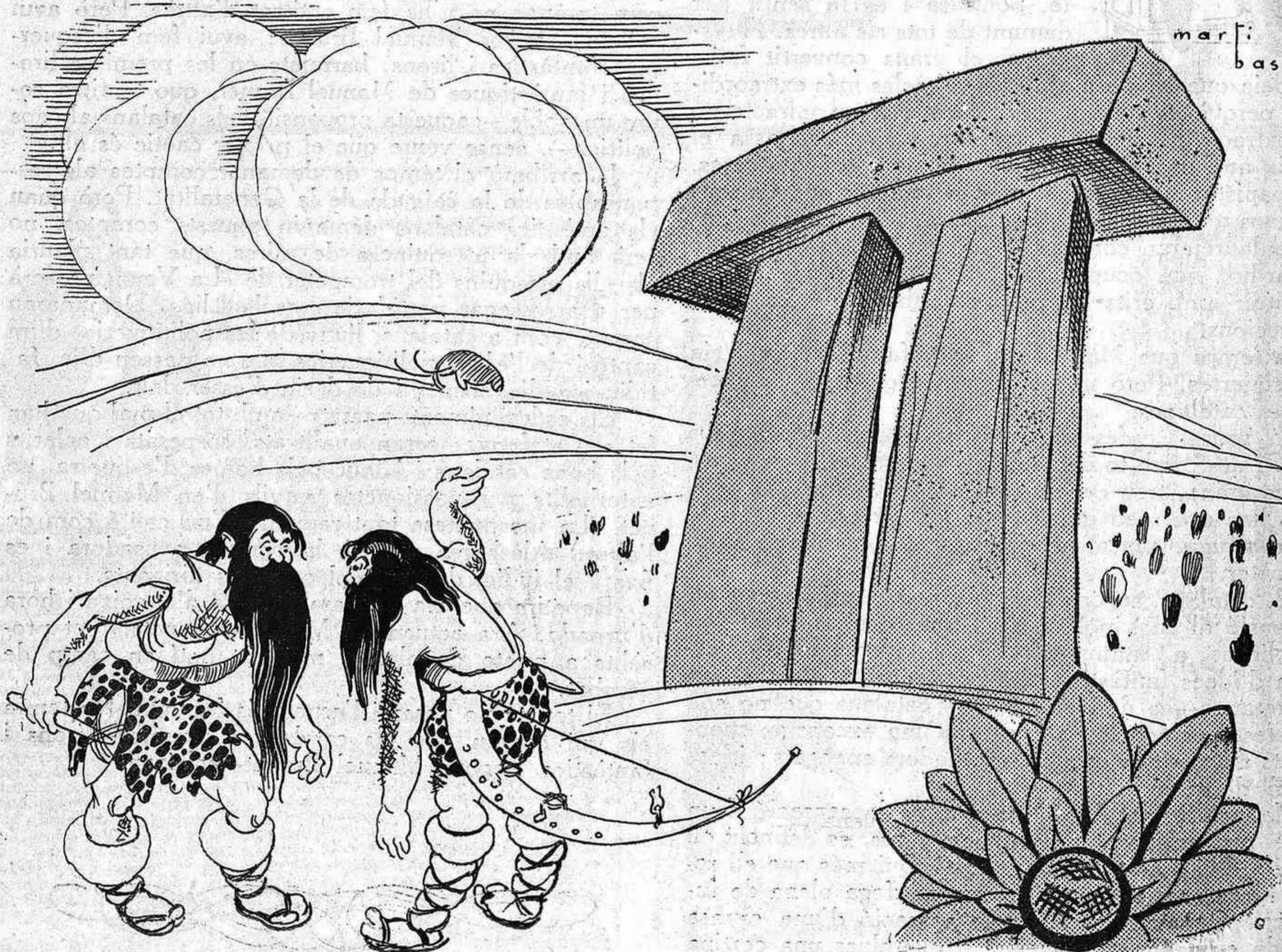
***

Els carrers de la Barcelona vella ens fortaleixen.
Donen facilitats per a l'evocació històrica.

Quantes coses han vist!

Traïdora, com una corda lligada de carrer a car-
rer, ens surt al pas la veu d'un xotis de piano de ma-
nubri.

***

—Els idiotes són els únics que afirmen rotundament les coses.

—N'estàs segur?

—Completament segur.

—Com, carai, podria fer comprendre a aquesta bestiola que precisament sóc el President de la Societat Protectora d'animals?

Pronòstics.

—«Farem una temporada de Liceu brillantíssima.»

—«Ja penso amb la roba que em faré!»

Parlen dues jovenetes. Plenes de projectes i felicitat, es besen amb lleugeresa, per a no treure's el coloret, s'acomiaden i cada una agafa el seu auto.

Aquestes dues noies fan barcelonisme a la seva manera.

***

Costa arrancar de l'horitzó els dies que s'hi han clavats amb baioneta!

***

Un rètol especial de vaqueria: «Les sangoneres».

Sabiem que les sangoneres tenien a veure amb la sang, no amb la llet. A no ésser que es tracti de sangoneres que estan de llet per poder arribar a la sang!

***

Compren «Gringoire».

El despleguem, per orejar-lo, sota els plàtans de les Rambles.

«Gringoire» és un hebdomadari francès de dretes. Com a bon francès, ha de tronar contra Hitler. Amb quina fruïció ens explica el pudrimener alemany dictatorial! Per contra, parla amb un entendriment sucós de la dictadura de Iugoeslàvia.

«Gringoire» parla també dels esdeveniments de Barcelona. Aquí, farà cosa d'un any, «contractàvem tots els chulos (individus especialitzats en tracta de

blanques), expulsats de l'Argentina. Els contractava Companys, a les ordres de l'Azaña».

Sabem ja la fe que podem posar a les grans enquestes que «Gringoire» fa a Alemanya.

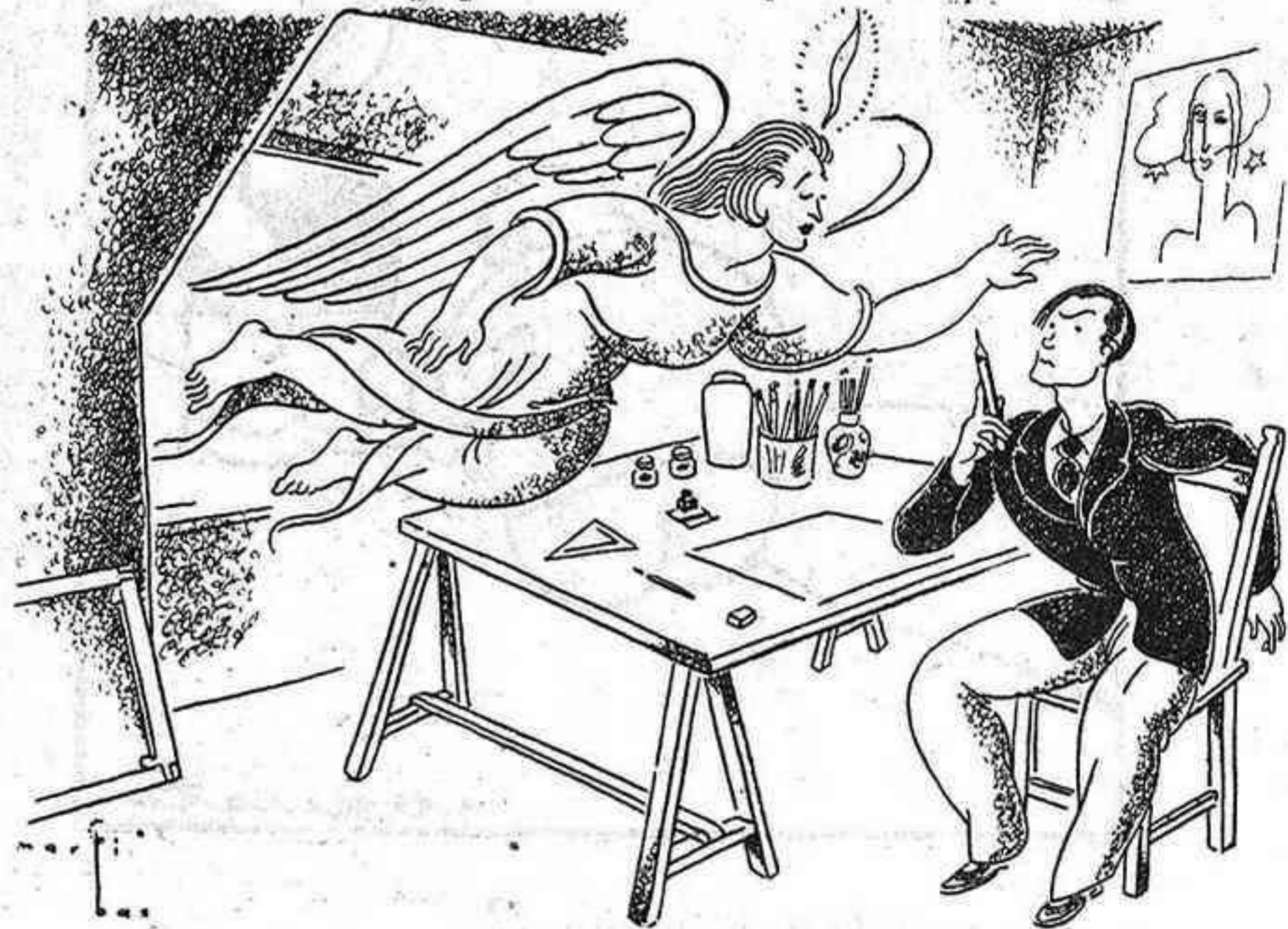
***

—Heu llegit? Heu llegit?

No! No hem llegit, ni volem llegir.

Hem comentat «Gringoire» com cosa xiroia.

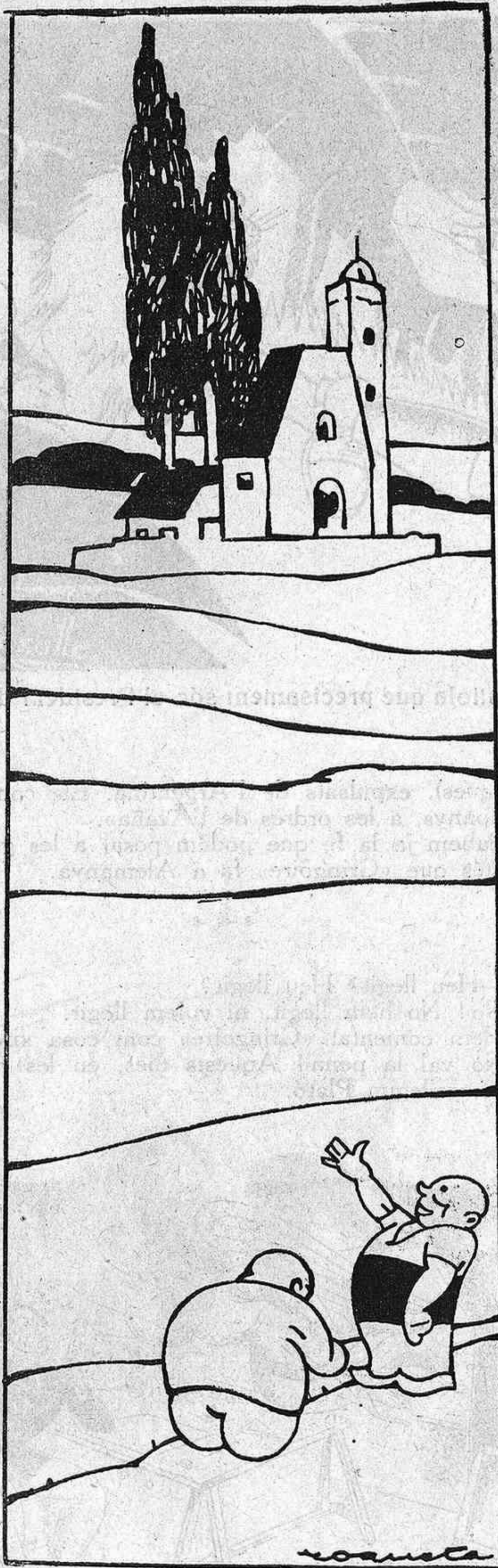
No val la pena! Aquests dies, en les hores de lleure, rellegim Plató.

La inspiració al dibuixant

Recorda't que tinc terrenys vedats

—Ja podem pujarhi...?

—Prou, amb paciència s'arriba a tot arreu...

GLOSSARI

Els angels de la caritat

Dèiem la setmana passada, en comentar de l'única manera actualment possible els darrers successos, que ens podríem donar per satisfets si al costat de molts defectes treien florida algunes virtuts.

Si no som vidents ni profetes—no ho és tothom qui s'ho proposa—hem tingut el goig que es confirmés una part importantíssima dels nostres averanys. En efecte, n'hi ha hagut prou amb uns dies de sang i de pesombre per a fer reflorir de nou la virtut cristiana de la caritat, absent quasi totalment del nostre país des de la proclamació de la República.

Es certa, doncs, la dita que «no hi ha mal que no pervingui en bé» i si no teméssim d'exagerar-ho massa, podríem afegir que les víctimes caigudes i la sang vessada han tingut a més de la consagració heroica del compliment del deure, l'eficàcia de desvetllar sentiments pietosos adormits en un llarg i profund son letàrgic i a posar en activitat les obres de misericòrdia, el desenvolupament i exercici dels quals restava ja massa temps atrofiat.

Ferit venir les coses de lluny, trobem que en l'article 6è de la Constitució promulgada a Càdiç el 18 de març de 1812, s'imposava als espanyols l'obligació de «ser justos y benéficos». Això havia fet riure molt perquè ningú, ni llavors ni mai, no havia imposat el compliment d'aquest deure de ciutadania.

Ara, l'esperit benèfic s'ha manifestat d'una manera voluntària, efusiva, generosa, ex abundantia cordis, la qual cosa fa més estimable l'exercici de la caritat, virtut que és tant més pura com més espontània i lliure de tares tendencioses. Sobretot, quan és obedient a la màxima evangèlica que «la mà esquerra no ha de saber el que ha donat la mà dreta».

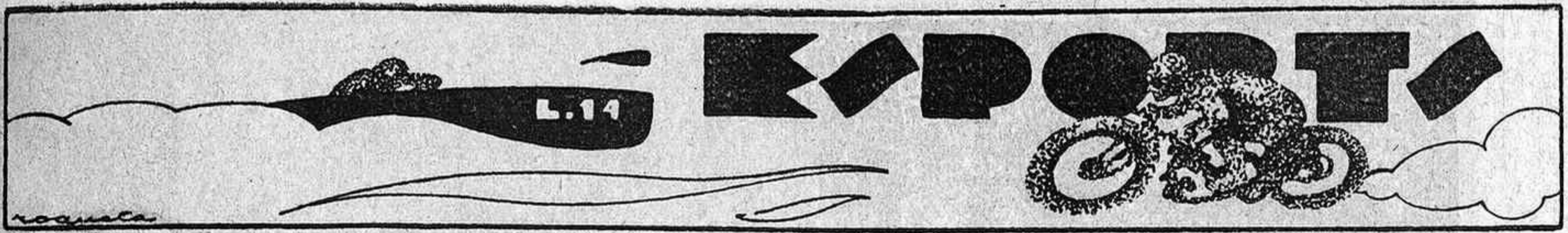
Hem constatat com entitats financeres oferien generosament llurs cabals; empreses de serveis públics han fet el sacrifici d'escórrer llurs borses; corporacions i particulars han experimentat l'estímul de la caritat.

Això ens satisfà, perquè és noble, just i generós. A més d'agrair-ho, ens obre el cor a l'esperança, perquè tenim el pressentiment que d'ara endavant els hospitals, els asils i els demés establiments benèfics seran atesos i dotats abundantament o, almenys, amb decòrum i que cap malhaurat allargarà endebades la mà en demanar assistència i treball.

Si així és, com esperem i no pot ésser de cap altra manera, els sacrificis no hauran resultat estèrils.

PANICAL

Cronòmetre

Les condecoracions s'han posat de moda a l'esport. La Federació Espanyola de Futbol concedeix anualment la medalla del mèrit a l'àrbitre que s'encarrega de jutjar l'os de la final de la «Copa Espanya», i enguany hem vist com la donaven a l'Agustí Vilalta. També la Federació Catalana ha sentit afició a les condecoracions i, després d'haver-li donat un «pebrot» no gaire elegant quan la vinguda de l'equip brasiler, ha decidit concedir una medalla al gran Pep Torrents d'«El Mundo Deportivo», per la seva tasca de seleccionador català. L'afició condecoradora de la Federació Catalana hauria tingut més extensió, puix que a la darrera assemblea ordinària fou proposada la creació d'una medalla del mèrit futbolístic per un jugador català, i començava per parlar-se de Paulí Alcàntara.

La proposta va ésser rebutjada per una feliç intervenció de Damià Canyellas, representant del C. D. Espanyol, fent retret del professionalisme dels nostres jugadors, no gaire a to amb les condecoracions que haurien d'ésser, en canvi, concedides en el cas que el nostre futbol fos amateur.

El camí de les medalles l'ha emprès ara la nostra boxa, i el primer condecorat ha estat Josep Gironès, en el curs d'una vetllada solemnia, organitzada per a homenatjar-lo.

Si les medalles en si no ens plauen gaire perquè abans que tot, som molt amics de les coses civils i no veiem de gaire bon gust les condecoracions, que ens recorden aquells prestidigitadors que es presentaven als escenaris amb el frac carregat de xapes de llauna i aquells atletes francesos de braços carregats de bonys que semblaven el Cop de Puny de «L'Alegria que

Passa» i que també les lluien, enganxades a la samarreta per les pistes de cire, no podem per menys que treure'ns el barret i acceptar la concessió i l'homenatge fet a Gironès, perquè si un esportiu té merescuda aquesta distinció, és el popular «canari» de l'Artero.

Nosaltres, que havíem rigut molt de gust veient aquelles cèlebres fotografies dels diaris de Madrid dels temps de Primo de Rivera, amb el dictador al costat d'un espartanyer il·lustre o un fabricant de fideus al qui s'havia concedit la cèlebre «Medalla del Trabajo», hem de fer honor a Gironès per a felicitar-lo i juntar el nostre homenatge al de tots els esportius catalans que sabem el que val el modestíssim i casolà boxador que tantes vegades s'ha calçat el campionat d'Europa.

Nosaltres, però, voldríem que aquest homenatge a Gironès fos complet. Voldríem que les gestions portades a terme per a aconseguir que Gironès pugui lluitar pel campionat del món, arribessin a bon terme i que tingués Gironès l'honor de lluitar de veritat i no de «per riure» amb l'actual campió.

El que ens revoltaria fóra que una empresa ens portés un combat amb el campió del món que no fos per al títol, com ha passa sovint a casa nostra. Llavors sí que l'homenatge a Gironès resultaria ben pobre.

Tenim el ple convenciment que la suprema ocasió donada a Gironès per lluitar per al campionat del món, essent el boxador únic que dona pessetes a les empreses i omple els recintes on se li dona un combat respectable, ompliria un local com el «Palau Nacional» de Montjuïc i fins una plaça de braus com la Monumental, si el temps no fresquejara gaire.

Creiem que aquest fóra per a Gironès el millor homenatge i la millor medalla.

AQUELL

Altaveu indiscret

L'Espanyol-Barcelona va anar com una seda. Fins, l'Ors, de «La Vanguardia», se'n felicita. Nosaltres també, perquè abans que tot som esportius.

Però el partit de segons equips, del matí, no va anar tant a l'hora. El públic envai el camp de joc pegant a un jugador de l'Espanyol i a l'àrbitre, que era el gallec Maroto.

L'actitud del públic va ésser exagerada però la del jugador de l'Espanyol molt poc correcta i l'arbitratge dolent del principi a la desastrosa fi.

Per ésser jugador perfecte cal molta educació esportiva; per ésser bon àrbitre cal molta rectitud i serenitat.

* * *

El Barcelona va guanyar diumenge al C. N. Sabadell, la final del campionat de water-polo a la piscina de Montjuïc, pel resultat de 4 a 2.

Nosaltres ja ho sabíem abans de començar. Es que té rival possible l'equip del Natació Barcelona a Catalunya?

Cal dir però que el Sabadell va donar feina i que hi ha un tal Morral a l'equip que és un excel·lent davanter.

* * *

El marsellès Constant ha corregut una prova ciclista darrera una moto, amb paravent, aconseguint una velocitat de 99 quilometres 378 per hora.

El marsellès ha batut quatre rècords de velocitat.

Aviat veurem córrer a velocitats de cotxe de cursa, fins a les tortugues.

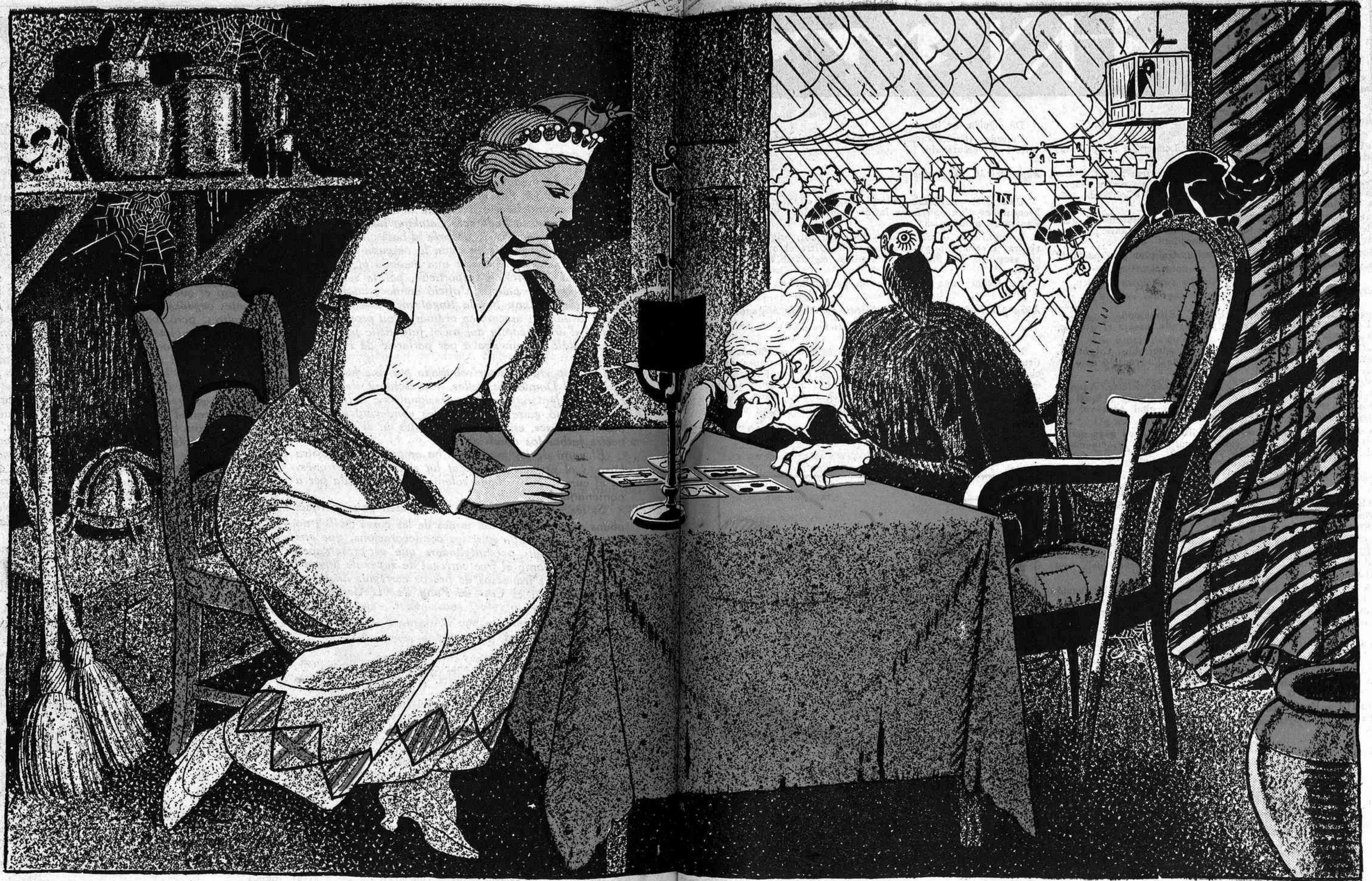
* * *

El Barcelona ja té suplents per a jugar d'extrem quan faltin Cabanes i Ventolrà.

Un hongarès i un canari ocuparan la vacant i sembla que tots dos juguen a gust dels socis que els varen veure jugar el diumenge al segon equip davant l'Espanyol.

El senyor Esteve respira i ja somnia en el campionat d'Espanya.

BARCELONA CONSULTA EL SEU ESDEVENIDOR

Colisèum

«Bolero», amb George Raft, Carole Lombard i Solly Rand, producció «Paramount».

Una pel·lícula acertadament comercial. Hem passat d'«Eskimo» una bona pel·lícula d'art a una pel·lícula de fer diners. Creiem que «Bolero» durarà en el cartell del «Colisèum» més que «Eskimo».

«Bolero» és d'aquelles pel·lícules que se saben del gust de les «senyores». Té un to picant; té un to romàntic; té música i ball; té vestits. Encara el 1900!

Bona presentació i bona fotografia. Un plat pels paladars que *es creuen fins*.

Metropol

«Duvallés, Estafador», exclusives «Filmòfono».

El cinema francès tanteja altra vegada, assaja el grotesc, com l'assaja amb «Carlemany».

«Carlemany» recordava massa «L'admirable Crighton». «Duvallés, estafador» ha vist la llum sota l'advocació de «To-paze», de Marcel Pagnol.

Sobretot en aquest darrer cas, no és cap defecte. Aquesta influència dona a la pel·lícula un pla de diàleg al qual no estem pas habituats: diàleg francès, la qual cosa vol dir diàleg amb enginy i gràcia.

«Duvallés, estafador» serveix de llument a un gran actor, l'actor Duvallés, el qual, com a qualitat de joc cinematogràfic, assegurem que *no ens estafa*.

Capitol

«El Arrabal», amb Wallace Beery, George Raft, Jackie Cooper.

Escenes de Nova York en 1886. Ja estem tips de l'època! Va repetint-se en totes les pel·lícules d'un xic d'importància.

Film pintoresc, sense gaire res més que el treball de la cambra fotogràfica—en primer terme—, i el treball dels tres estels que valoritzen la pel·lícula.

A davant de tots, però, per la nostra part, posem l'actuació en el film de Fay Wray, actriu que matisa deliciosament. És el quart estel de la producció, no subratllat amb lletres majúscules en el cartell.

Urquinaona

Laurel i Hardy, amb «Por qué trabajar?» Us treuen el mal gust que «Polvorilla», la pel·lícula de la primera part de l'Urquinaona, us havia deixat a la boca.

Laurel i Hardy, empren trucs, Harold Lloyd, per diversificar el seu treball.

S'hi riu!

Fantàsia

«Sucedió una noche», obra maestra de Frank Capra, segons diuen, amb Clark Gable i Claudette Colbert.

Una pel·lícula més. Qualitats? Bona presentació, etc. Les qualitats de la majoria de pel·lícules. Defectes? Manca d'originalitat, etc. Els defectes de la majoria de les pel·lícules.

Parlarem

De «El niño de las coles».
De «Escándalos romanos».

De «Quién me besa».

Estrenes respectivament del «Saló Catalunya», del «Tívoli» i del «Kursaal».

Repertori M. de Miguel

Una gran pel·lícula d'espionatge: «Tratado secreto». Llençament d'un nou ésser fatídic i misteriós: una mena de Fantomas, modernitzat.

La pel·lícula té una trama desconcertant, original i laberíntica. L'emoció punyent és constant. Ultra el que hem dit, els escenaris del film són bellíssims, escenaris de la Costa Brava.

En resum: una extraordinària pel·lícula.

Altra pel·lícula, també del repertori de M. de Miguel: «El famoso perro «Fetich»

Film d'interès, graciós i humà. N'és autor el famós conista polac Ladislàs Starewich, autor de fastàstiques creacions literàries a base de ninots de drap. El propi Starewich és el realitzador d'aquesta pel·lícula. Les marionetes que hi actuen com a intèrprets són també obra de l'autor.

La pel·lícula ha estat una revelació i ha produït una revolució en el seu gènere.

—En aquell poble tothom es dedica a la indústria de la llei?

—Sí; qui no té una vaca té una filla que fa de dida.

Per passar el temps, ja que no es pot fer altra cosa

Dites de noi

—«Papà, a l'escola un noi m'ha dit que m'assemblava a tu i que feia cara de dimoni.»

—«Què li has contestat?» — pregunta el papà.

—«Res — replica l'infant—, el que m'ho deia era molt més fort i valent que jo.»

* * *

—«Baby, vina»—diu la mare al nen.—«Fes un petó a la tia Maria.»

—«Mamà, no he fet pas cap malifea perquè em castiguis!»
—respon mig plorós el nen.

Els atents es carreguen les badades agenes

L'escena passa al Metro Transversal.

El Mero surt de parada quan arriba corrent un passatger. El revisor, atent, mig obre les portes ja tancades, i ajuda a pujar el que corria.

Sorpresa del revisor quan després d'uns minuts enlloc de rebre les gràcies de l'ajudat, sent que aquest l'increpa d'una fàisó violenta:

—Per què m'havia d'ajudar a pujar vostè? Jo vaig a Sans, i resulta que la seva ajuda em fa anar a Múrcia!

Una serventa ingènua

El senyor renya la serventa.

—«Per què has dit a la senyora que he arribat a ple matí?»

La serventa es defensa!

—«Li juro senyoret que no és cert que hagi dit res. Quan la senyoreta m'ha preguntat l'hora que el senyoret havia arribat, li he dit únicament que vostè va arribar en el mateix moment que jo acabava de desfer el xocolata. Res més. Li torno jurar que res més.»

De què parlarem?

Dos amics s'han trobat en un cafè. De què parlen? Ara ja no es pot parlar de la guerra: fa molt temps que ha passat.

I com que aquests dies no hi ha motiu per a converses, els dos amics s'expliquen contes:

—«Coneixes la senyora del pintor M.? Es una dona molt nerviosa. Una de les coses que no pot resistir és el soroll dels trets.»

Quan va al teatre i sent trets— (al teatre és on se'n senten més)—, es tapa les orelles i xiscla.

L'altre dia va assistir a una representació. Fa uns dies! L'escena final era a ganivet. Però, amb gran sorpresa del marit, la senyora es va posar també les mans a les orelles.»

—«Què? — va preguntar el marit—, des de quan els ganivets fan soroll?»

—«Segons en quines circumstàncies, fins d'un ganivet en pot sortir un tret—, repliquà la senyora.»

No us habituen massa als homenatges

El consell de no habitar-se massa als homenatges el donem a les personalitats que ens puguin llegir. Modestament, però, reconeixem que deuen ésser poques les personalitats que ens llegeixin.

Un personatge d'uns temps que sembla que vulguin tornar, rebia l'afolagament constant dels interessats en adular-lo.

Un dia, en sortir d'un palau oficial, se li apropà una nena amb un ram de flors.

Tardor. — Temps de castanyes

—«Gràcies, linda»—li va dir el personatge—, agafant el ram amb un elegant gest de Bertrini.

—«Les flors valen sis rals, senyor. I perquè és vostè les hi dono baratetes, per tal que me les compri totes!»
La nena era una florista.

Anècdota d'un dels nostres millors pintors de retrats.

Un conta l'anàcrot:

El pintor L. té moltes amistats femenines.

L'altre dia feia un retrat en blau amb una model deliciosa.

—«Teniu molt «cor» per les dones?»—va preguntar al pintor a la model.

—«No, tinc molt «ull»»—va replicar amb vivesa el pintor.

Un indiscret pregunta:—«Es tracta del pintor Ramon Laporta?»

—«No!»—replica l'interrogat—, Ramon Laporta hauria dit que tenia ull i cor, segons li semblés necessari.

Lo incertitud! Sempre la incertitud!

Es tracta d'un espòs el qual sospita que l'esposa l'enganya. Els símptomes hi són; però ell vol, exigeix, necessita una prova segura.

L'encarregat d'esbrinar-ho és un amic. Aque'st, a prec de marit, s'ha encarregat de seguir l'esposa. Ara dona compte de les seves gestions:

—«Vaig seguir-la!»

—«Ah, sí?»

—«Es va aparellar amb un jove. S'agafaren del braç i feren via vers un hotel.»

—«I aleshores.»

—«Pujaren. Demanaren una cambra. Jo vaig demanar la del costat. Em vaig treure l'americana, la vaig posar damunt del sofà, vaig col·locar-me les ulleres, vaig aplicar l'ull al forat de la clau...»

—«I ells I ells?»—demana el marit amb un fil de veu.

—«Els s'abracen, es despullen, es fiquen al llit, apaguen el llum...»

—«I què més?»—pregunta el marit, amb to de moribund.

—«No vaig veure res més»—fa l'amic ficant-se les mans a la butxaca!

—«Mai no esbrinaré la veritat! Mai no sabré de cert si m'enganya o no m'enganya»—exclama el marit estirant-se els cabells!

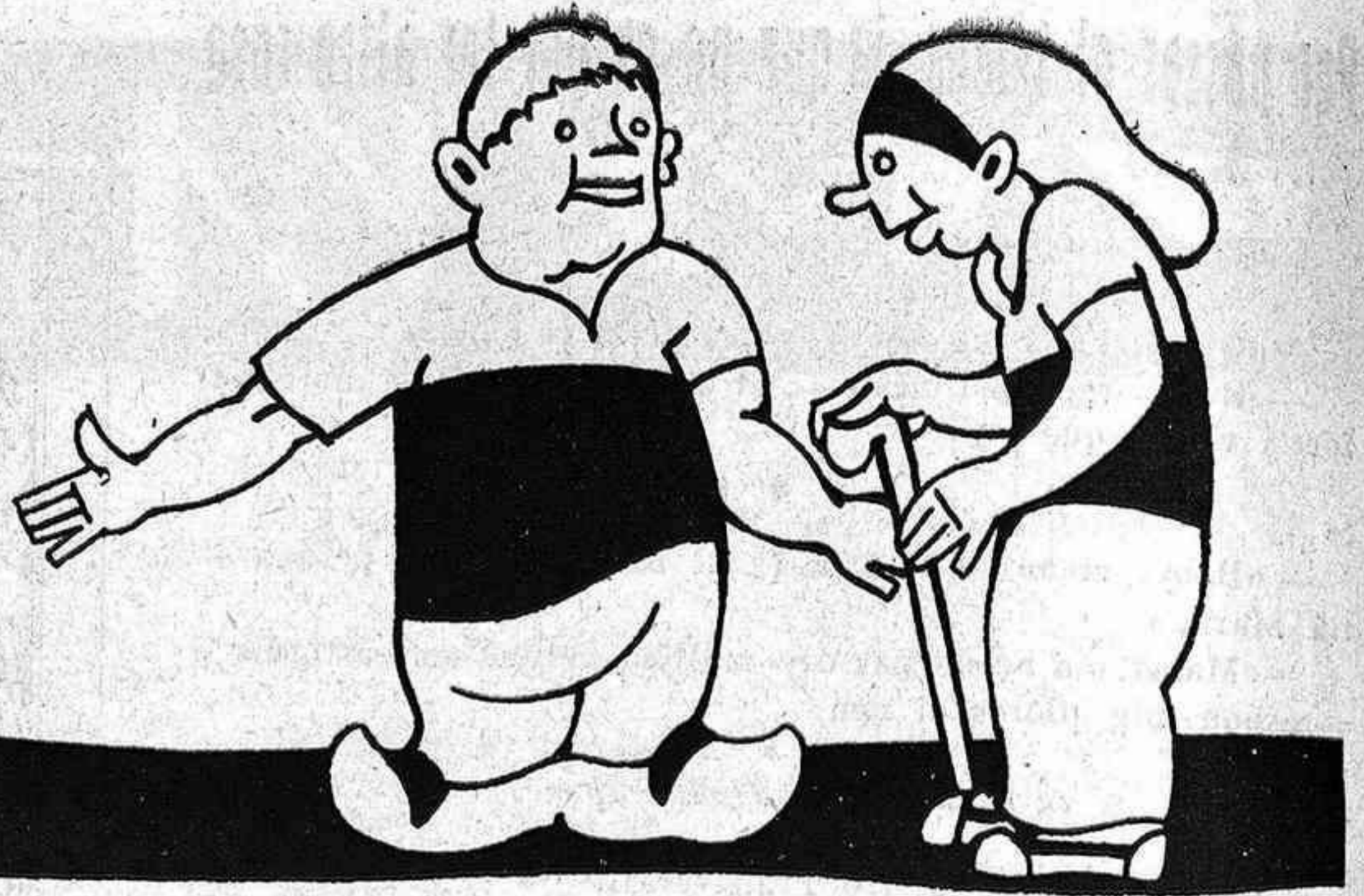
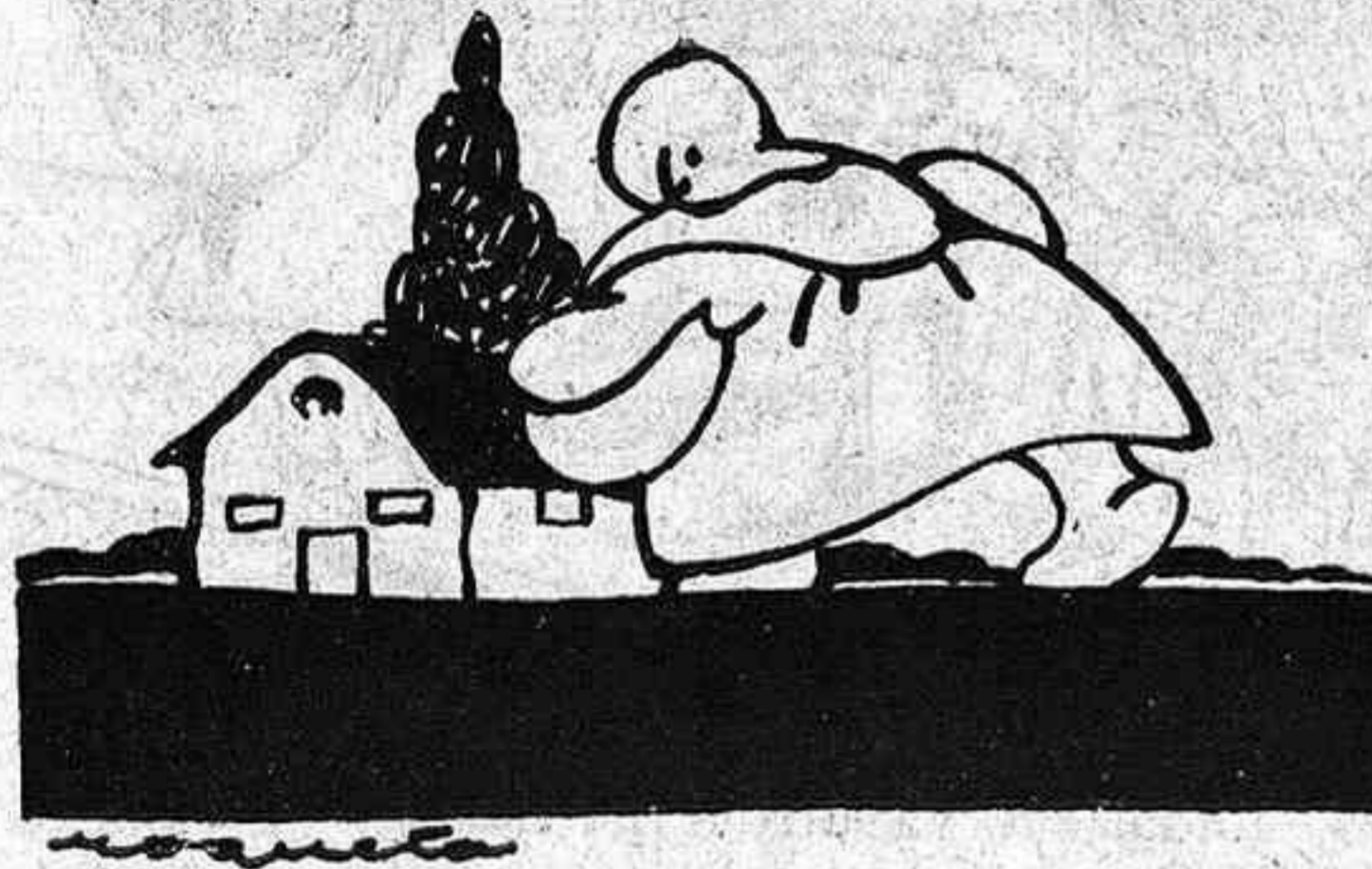
—La incertitud! La incertitud que recomença!

El xofer prudent

Un anunci de diari demana un xofer.

Se'n presenten molts.

—Com s'engreixa la teva dona!
—Aquests aires van molt bé per als porcs i les dones.

El senyor que ha posat l'anunci els examina un a un ben sentadet en un silló de casa seva.

—«Adverteixo—diu el senyor—, que el que necessito és un xofer prudent. Res de velocitats excessives. Res de viratges artístics. Un xofer prudent.

Un dels que s'ha presentat escolta l'advertència i fa l'elogi del molt que ells és prudent, amb aquesta frase:

—«Miri, jo si sóc prudent, que cas d'ésser llogat, per prevenir i com a mesura de prudència, li demanaria la mesada per avançat.»

No podem dir si el senyor va llogar un xofer de tan acreditada prudència.

Una rab de pes.

L'escena és una escena de restaurant.

El client crida el cambrer.

—Vol fer el favor de dir-me per què trobo dintre d'aquesta salsitxa un troç de cautxú?

El cambrer es rasca el coll i medita:

—«Pensi, senyor—contesta per fi el cambrer—, que vivim una època en la qual l'automòbil substitueix el cavall. És l'única explicació que puc donar-li.»

TELÓ ENLAIRE

Novetats

Segueix l'èxit de «Sol en la Cumbre», amb Pau Hertogs

Apol.ló

Setmana de «La Gloriosa», a preus populars.

Es reposarà aviat «La Taverna dels Valents».

«La Gloriosa» segueix omplint la sala de l'Apol.ló.

Circ Olímpia

Grans funcions de Circ, artistes notables.

Poliorama

Quinze dies de la companyia Herrero-Bardem.

El dia 5 de novembre inauguració de la temporada oficial

de Teatre Català, companyia Mercè Nicolau. Estrena de «Les Ales del Temps», d'Avellí Artís.

Foment Autonomista Català

Estrena de «L'Or», tres actes de Lluís Elies.

Obra popular. Té interès i moviment. Lluís Elies és un comediògraf hàbil.

Les escenes estan ben portades.

L'emoció mai no decau.

En l'execució de «L'Or», hi excel·liren la senyoreta Duran i els senyors Folc i Guixer, damunt dels quals cau el pes de l'obra.

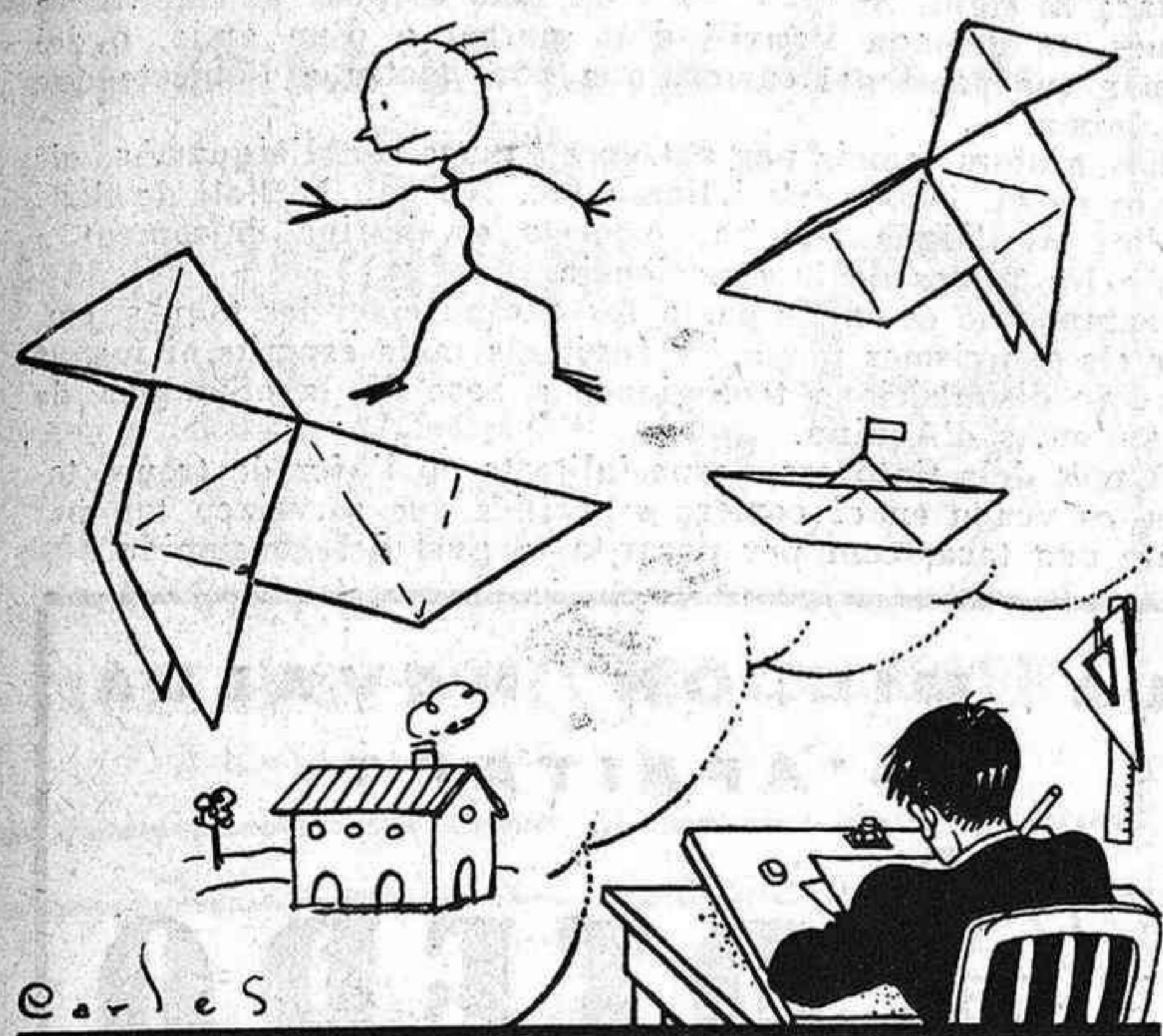
Molt bé igualment, els senyors Permanyer, Duran, Mingo, Borralleres, Bergalló, Moragues, Puig, Santamaria, Sans J., Soler, Sans F., Boquet i Balasc.

La direcció bona.

—No pensis mal, maridet meu; és un meige naturista que m'ha fet posar nua per receptor-me

La feina actual del dibuixant és fer ninots

Receptes i coneixements útils

Després de 68 anys llargs de fer repicar joiosament els «Esquellots», ve un dia que cal portar-los a adobar, car per molt bona i resistent que sigui la matèria el temps s'hi coneix i així com a la majoria dels homes, quan tenen l'edat de L'ESQUELLA, se'ls ha de refer la dentadura, els picarols dels nostres esquellots, que vénen a ésser el dentat del nostre setmanari, necessiten un acurat tractament.

Com que no ens podem estar sense fer res i, com a catalans, som pràctics, mentre duri l'adob ens dedicarem a divulgar receptes d'una innegable utilitat domèstica i privada.

ART DE FER VOLAR ELS ESTELLS

La pràctica de fer volar estels i grues es perd en la difinitat dels dies clars i ventosos. Abans, hom començava a fer volar aquests estris precursors, amb els globus de paper, de l'aèronavegació, a primeries de febrer. El joc durava tota la Quaresma i després de Pasqua Florida ja no hi havia ningú que persistís en aquest entreteniment tan enlariat. Els abusos porten males conseqüències i la contumàcia dels enderiats a fer volar estels fora de temps, va contribuir a la decadència d'aquesta diversió essencialment democràtica. Diem democràtica, car no era un joc privatiu de cap estament determinat, com ho eren, en canvi, les botxes i el joc de l'oca, sinó que rics i pobres, plebeus i aristòcrates, es complaïen a donar fil a la grua.

Més tard, la xarxa dels cables de tota mena que s'extenia pels carrers i pel damunt de les cases, va ésser un obstacle quasi invencible en aquesta popularíssima expansió que va donar profit i glòria als celebrats establiments vuit-centistes del Bou de la plaça Nova, de la Palma de Sant Just i a la tenda «El abanico», del carrer de l'Hospital. Els progressos de la ràdio, la probable substitució dels tramvies per autòmnibus i

altres invents eliminadors d'obstacles, contribuiran segurament a la rehabilitació de l'art de fer volar estels.

Per a fer volar estels i grues, cal emprar un cordill flexible i com més llarg millor. El fil d'empalomar és el més indicat. S'equivocaven llastimosament els qui, amb el desig de perfeccionar i de modernitzar l'art de varar estels i grues, volen fer servir el filferro o bé cadenetes empalmades de clauers i relloges.

SOPA A L'ALEMANYA

S'escalfa un xiveca de cervesa—clara o fosca—amb quatre cents grams de sucre—roig o blanc—i una prció *ad libitum* de «choucroute». En una sopera es posen llesques de pa bru, més conegut per pa «moreno» i unes quantes salsitxes de Frankfurt, d'aquelles que semblen fetes de paper mastegat i greix d'oca, i s'hi va tirant de mica en mica la cervesa. En el moment de servir la sopa s'hi afegeix el rovell d'un parell d'ous.

Hi ha qui preferix menjar-se les llesques de pa amb les salsitxes, fer-se ferrar els ous i beure's la cervesa. Quant al sucre, pot reservar-se per a endolcir les begudes amargants

REMEI PER ALS ULLS DE POLL

Acid salicílic	50 grams
Extracte de cànem indià	1 »
Esperit de 90 graus... ..	1 »
Eter de 62 graus... ..	2 »
Col.lodió el.làstic	5 »

Barregi's tot plegat en un flascó amb tap esmerilat; apliqui's cada dos dies, durant una setmana, per mitjà d'un pinzell, sobre l'ull de poll. El pinzell no ha d'ésser dels d'emblanquinar, sinó simplement dels que les col·legials usen per pintar aquarel·les destinades a presents als pares i als avis.

Es molt bo, abans de donar la pinzellada, d'amorosir-se els ulls de poll amb saliva dejuna, de la qual sol haver-hi sempre existència en la majoria de cases.

Ben dit i mal comprès

La dona diu a veure quan treurà tots aquests potots.

ORRIO

Cocinas CATALANA Y VASCA. Célebres vinos «ORRIO» núms. 7, 8 y 9.—Abierto toda la noche. Consejo de Ciento, 255 (lado Muntaner)

RECEPTA PER A TREURE TAQUES

Parlem de les taques a la roba, que són les més difícils de treure, puix que les altres menes de taques se'n van amb una facilitat extraordinària.

Per a treure una taca, el primer que es necessita és que

la taca hi sigui. Si no hi és i un hom es posa al cap treure taques, es demana l'auxili d'un parent o d'un amic, o del primer que passi pel carrer, que doni motiu a l'objecte que ens anima.

Els millors remeis per a treure taques són l'aiguarràs, els polvos de vi, la benzina i l'amoníac. No van bé l'oli de llan-gardaix ni l'aigua beneïta. Aquesta es destina únicament a treure les taques de la consciència.

Tampoc no és eficaç per a fer desaparèixer les taques, em-prar els exorcismes per a fer fugir els mals esperits ni menys entaular disquisicions teològiques a base de la «Summa» de Sant Tomàs d'Aquino.

A més dels tintorers, especialitzats en l'afer de treure taques, es venen en el comerç específics que serveixen tan per treure una taca, com per posar-la, a gust del consumidor.

ORTOPEDIA MODERNA
Fill de B. Carcasona

Taller i Despatx: Escudellers Blancs, 8
Telèfon 10916 Casa fundada en 1875

Aparells exprofessos per a cada malalt
Braguers Reguladors

per a la retenció absoluta de la trencadura.
Faixes per curar estòmacs i ronyons cai-guts.

Faixa cotilla abdominal. Models moderns.

Cotilles Ortopèdiques

per a curar o corregir les desviacions de l'esquena.

Més de 50 anys de pràctica són la millor garantia

LA MILLOR NAVALLA
D'AFAITAR?

NOM DE GARANTIA

MARCA REGISTRADA

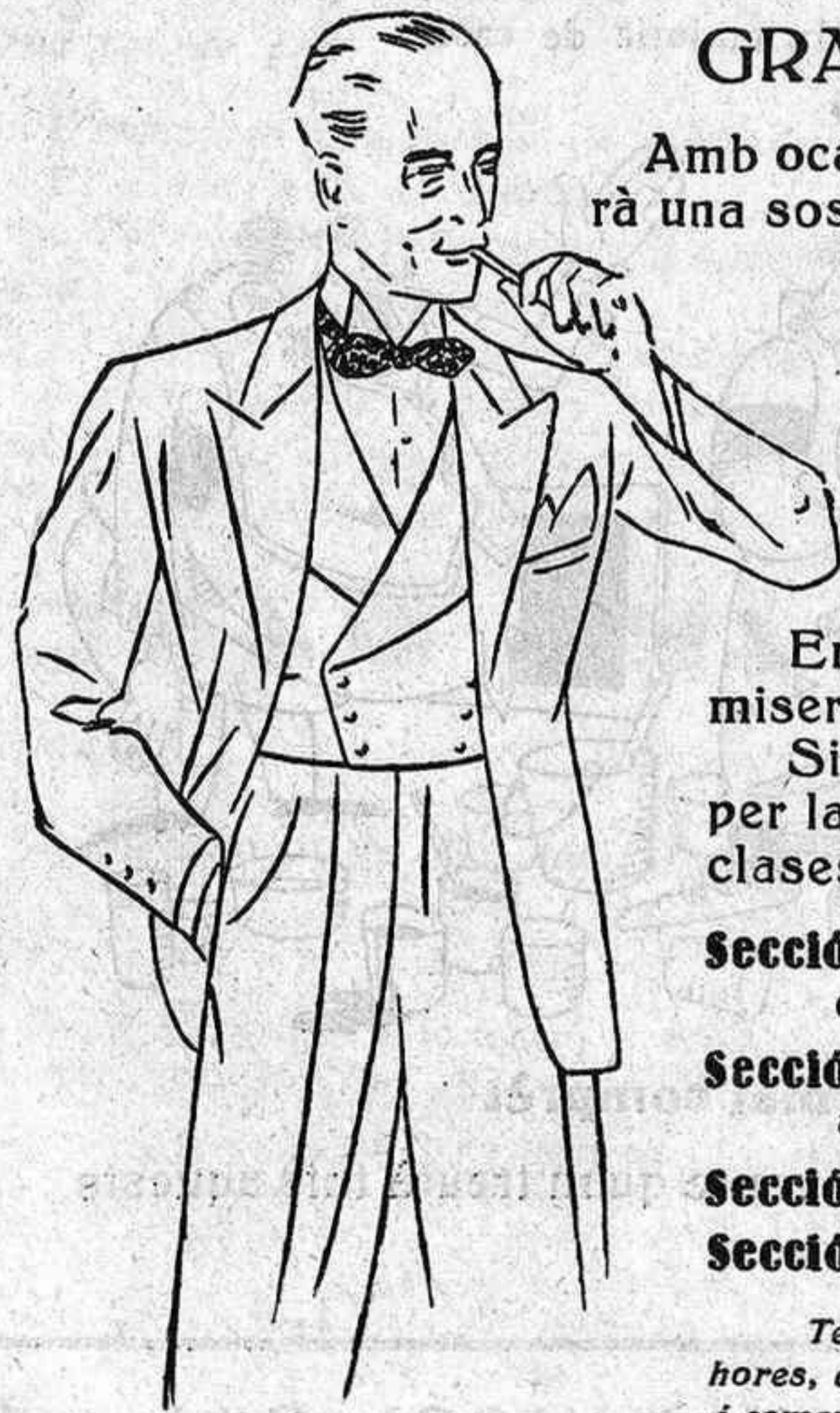
Llibreteria, 9 (tocant la Plaça la República) **BARCELONA**

CASA BASTIDA

PASSEIG DE GRACIA, 18

GRAN BASAR DE SASTRERIA I CAMISERIA

Amb ocasió de celebrar el seu cinquantenari de comerciant barceloní, donarà una sorpresa de la qual podeu ésser rics i executarà una **GRAN LIQUIDACIÓ** de totes les seves existències, que pasan d'un milió de pessetes als preus següents;

100,000 pantalons des de	5 ptes.		100,00 pijames	des de 5 ptes
100,000 trajos	> 25 >		100,00 calçotets	> 2 >
100,000 abrics	> 25 >		100,00 gorres	> 2 >
100,060 camises	> 5 >		100,00 boines	> 2 >

Encara que estem situats al Paseig de Gràcia, som la Sastreria i Camiseria mes barata de Barcelona.

Si l'elegància ha estat en altre temps privilegi sols dels favorecuts per la fortuna, Bastida ha creat una fórmula que la fa accessible a totes les classes socials.

Secció de Trajos i Abrics de Nen per a totes les edats i totes les formes amb teles de gran chics estil anglès a mida des de 40 ptes.

Secció de Trajos i Abrics d'Home diferents formes i teles de gran fantasia estil anglès a mida des de 50 ptes.

Secció de Trajos Sport i Mida en tots els estils, gèneres de gran fantasia estil anglès.

Secció de Trajos Etiqueta: Smòkings, Fracs, Chaqués, des de 100 ptes.

Tenim una secció ultra ràpida en què podem confeccionar tota classe de prenyes amb quatre hores, com també una secció de gran luxe a on es confeccionen tota classe de prenyes amb rics forros i esmerada confecció amb un 50 per 100 més barat que els nostres competidors.

Considerem l'estalvi el més essencial, obsequiem els nostres clients amb Segells d'Estalvi de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i altres presents a proporció amb l'import de la compra.

APOPLEXIA (FERIDURA)

Paralisi - Arterioesclerosi

i totes les malalties derivades d'una defectuosa circulació de la sang, les evita i guareix l'antic específic vegetal i completament inofensiu.

ANTIPOPLETIC BERDAGUER

A les farmàcies i Centres d'Específics

Vies Urinàries

BLENORRAGIA (Purgacions)

i totes les greus complicacions de l'aparell GENITO-URINARI, tals com CISTITIS, PROSTATITIS, GOTA MATINAL, o MILITAR, ORQUITIS, etc., de l'home; METRITIS, VAGINITIS i ANEXITIS, de la dona; s'obté un ràpid i segur resultat amb l'ús dels

SELLOS OSSAM

Llurs propietats antisèptiques i microbicides comuniquen a la sang i a l'orina i es noten llurs efectes a les primeres preses; calmen els dolors produïts per la micció; l'orina es manté asèptica i els gonococos són destruïts fins a obtenir amb llur ús una veritable i completa curació

De venda: Dr. ANDREU; Segalà (Rbla. Flors, 14). Farmàcia de la Creu; Farmàcia Tarrés (Carme, 84); Pujol i Culell (Pelayo, 56); Ferrer i principals farmàcies

MARIA ILLA

ADMINISTRACIO N.º 35
RAMBLA DEL CENTRE, 26

En el sorteig del 11 d'Octubre despatxà el **QUART PREMI** N.º 34022 premiat amb 450.000 ptes.

Grans stochs per el sorteig de Nadal

Consultori Mèdic del Dr. CASASSA

VIES URINÀRIES, SÍFILIS I PELL

Preus Econòmics

De 11 a 1, i de 5 a 7-Festius de 11 a 1 - Tallers, 29. entl.

CLÍNICA GALLEGO

Vies urinàries - Matriu - Sífilis
Impotència - Diatèria - Raigs X

Director: Doctor J. RIU
Diumenges, de 10 a 1

Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9
NOU DE LA RAMBLA, 18

CINE TALIA

PESCADA EN LA CALLE

en español, por Silvia Sidney

NOCHE DEL PECADO

en español,

por Ernesto Vilches y Ramón Pereda

A TODA HELICE

por Viriam Collell

REVISTA Y DIBUJOS

Frontó Principal Palace

Extraordinaris partits amb cistella

pels asos de la pilota

FRONTO NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PILOTARIS

Voleu passar una bona estona?
Aneu al FRONTÓ NOVETATS

TEATRE APOLO

Companyia Casals - Clapera - Torres

EXIT de la comèdia popular en 5 actes, original de Miquel Poal-Aragall

LA TAVERNA DELS VALENTS

La millor Companyia Catalana

ENDAVANT, LA VIDA CONTINUA